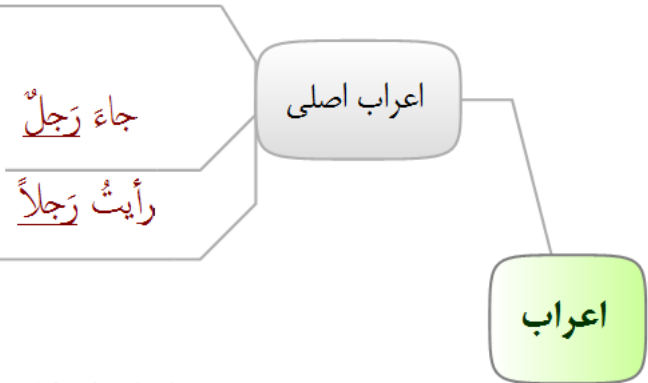
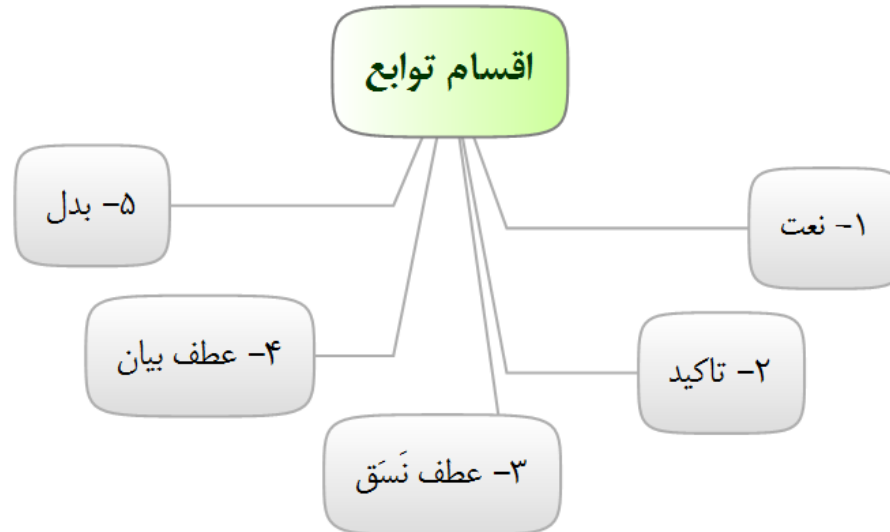
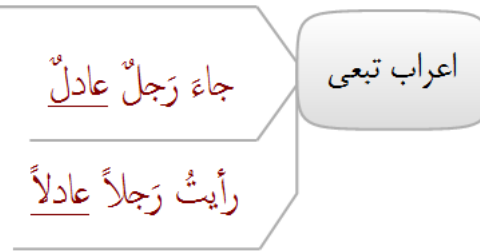

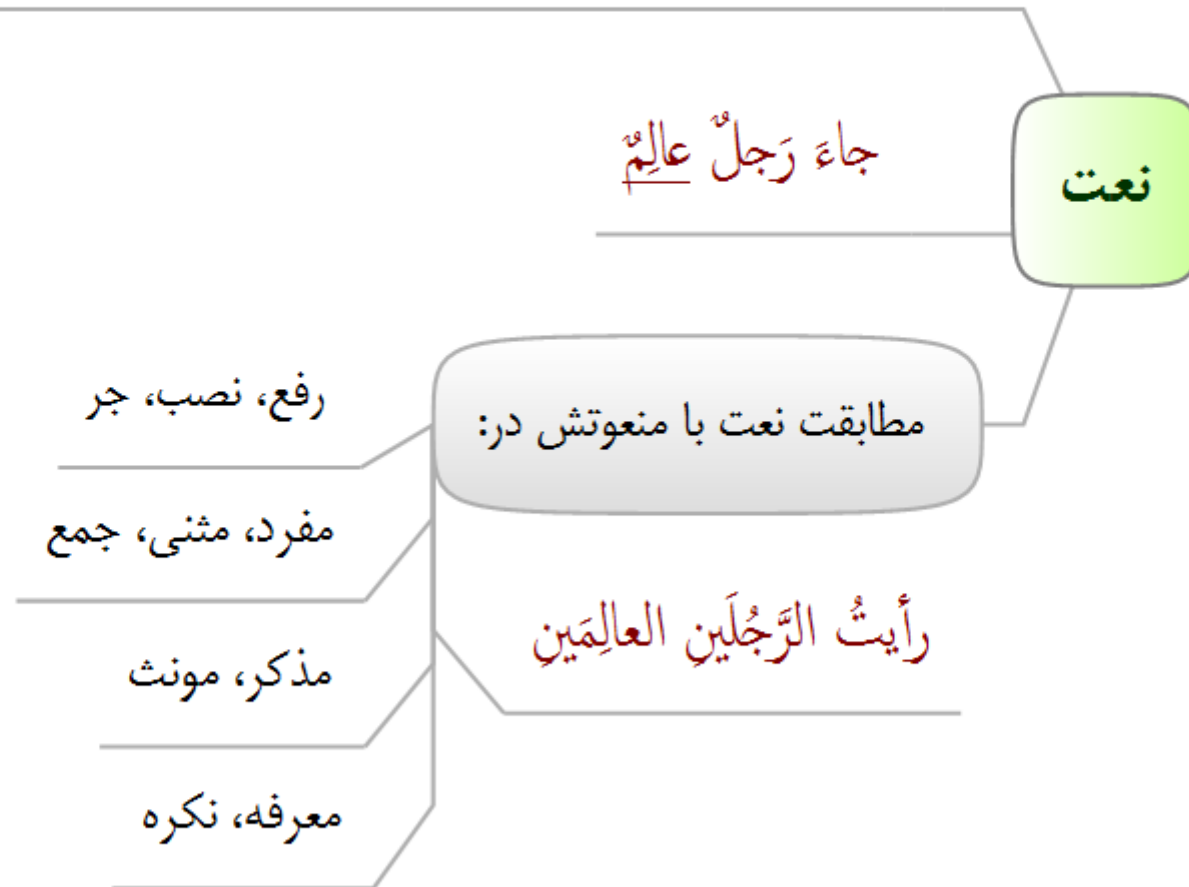
اعرابی که خود کلمه بنابر جایگاهی که در جمله پیدا می کند، به طور مستقل، و مستقیم آن را از عامل می پذیرد.

اعرابی که کلمه به سبب پیروی از اعراب کلمه ی پیشین می گیرد.

تابعی که برخی ویژگی ها و حالات متبوع خود را بیان می کند.

آوردن لفظی که موجب تثبیت و تقریر متبوع گردد.

